SPORTUL magazin

PREZENT ŞI VIITOR TURISTIC ÎN ZONA „PORŢILE DE FIER"

O largă dezvoltare va cunoaşte activitatea turistică, urmărindu-se punerea mai deplină în valoare a condiţiilor naturale favorabile de care beneficiază ţara noastră.

NICOLAE CEAUŞESCU
(Din „Raportul la Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român")

Nu cu mult timp în urmă, preşedintele colegiului O.N.T., conf. univ. ALECSANDRU SOBARU, arăta într-un interviu că România şi Iugoslavia studiază, în comun, modalităţile de punere în valoare a unei întinse zone turistice pe Dunăre, la Porţile de Fier.

Această informaţie a fost primită cu deosebită bucurie de toţi cei care, drumeţind prin această parte a ţării, i-au cunoscut multiplele şi valoroasele atractii turistice.

ÎN PRIMUL RÎND, DUNĂREA...

Şirul lung al acestora îl începe Dunărea, al cărei defileu dintre Baziaş şi Turnu Severin constituie pentru turişti cel mai atrăgător drum de pătrundere în ţara noastră. Punctele de interes maxim se găsesc la Cazanele Dunării. Aici masivul Ciucarul Mare înghesuie apele fluviului înspre abruptul mal iugoslav, formînd Cazanele Mari ; apoi apele scapă puţin la larg în dreptul comunei Dubova pentru ca masivul Ciucarul Mic să le împingă — din nou — într-o strîmtoare, Cazanele Mici. În peretele acestora, pe malul drept, se cunosc şi acum, după aproape două mii de ani, urmele drumului săpat în stîncă de legiunile romane, în mersul lor spre Dacia şi tot aici a fost încrustată în peretele defileului celebra „Tabula Traiana".

Coborînd pe firul Dunării, ajungem la „Porţile de Fier", denumire care, după marele geograf român George Vâlsan **„reprezintă bariera îngustă de stînci peste care Dunărea este silită să treacă în dreptul Vîrciorovei ; prin extensiune, învăţaţii au dat această denumire întregului defileu de-a curmezişul Carpaţilor — de la ieşirea din Cîmpia Panonică la intrarea în Cîmpia Română".** Bariera de stînci de la Vîrciorova va dispare — ca şi pitoreasca insulă Ada Kaleh, cu atmosfera ei unică — o dată cu terminarea lucrărilor barajului de la Gura Văii, dar turiştii vor avea de văzut aici două noi atracţii : barajul, care se înscrie printre cele mai importante lucrări hidroenergetice din lume şi muzeul în aer liber ce se amenajează pe insula Simian, în aval de Turnu Severin, prin reconstruirea parţială a fortificaţiilor din insula Ada Kaleh şi a unor vechi case ţărăneşti din cuveta viitorului lac de acumulare.

În aval de baraj se află municipiul Turnu Severin, care prezintă şi el un interes turistic ridicat, datorită numeroaselor vestigii ale civilizaţiilor trecute, pe prim plan situîndu-se ruinele din epoca în care castrul roman Drobeta asigura paza podului construit de Traian peste Dunăre.

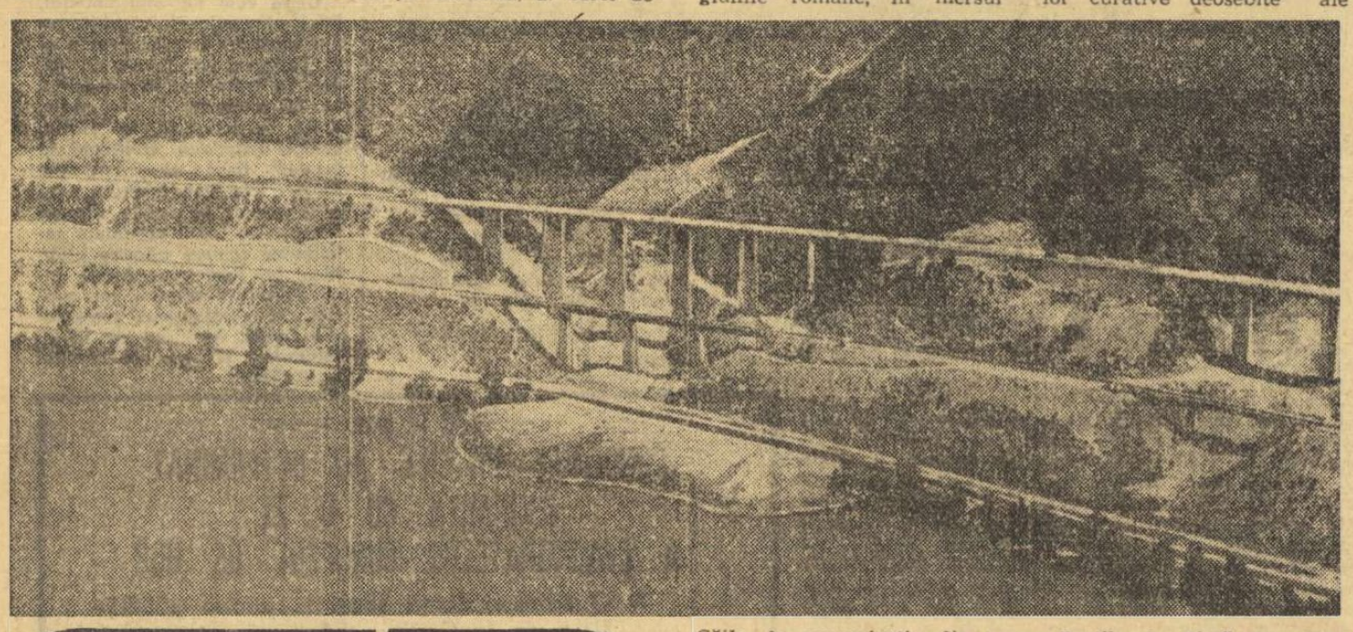

Căile de comunicaţie din zona „Porţile de Fier" au urcat la noi cote...

SPECTACULOASA VALE A CERNEI

Lîngă Orşova, Dunărea primeşte un afluent, riul Cerna, a cărui vale este una dintre cele mai spectaculoase din Europa. Acum, toate frumuseţile îngrămădite de natură cu o dărnicie incomparabilă în lungul acestei văi se află la îndemîna turiştilor, care nu mai sînt siliţi **„să-şi încarce tarhatul pe tarniţele cailor"**, ca Emilian Iliescu acum 30 de ani, cînd pornea la drum ca să descrie această vale, căci ei pot străbate cu maşina cei peste 50 km de drum forestier pînă la Cheile Balmezului, oprindu-se în cele mai atrăgătoare puncte şi în special la cheile Corcoaia, pe care, parcă, o mînă de uriaş le-a ferestruit în piatră.

Drumul forestier din lungul văii Cernei ocoleşte, printr-o variantă, Băile Herculane, spre a nu tulbura liniştea acestei staţiuni cu trecut aproape de două ori milenar şi cu o reputaţie europeană, datorită calităţilor curative deosebite ale apelor sale şi pitorescului aşezării.

„TAINIŢELE" TOPOLNIŢEI

Un alt afluent al Dunării, Topolniţa, cu obîrşia în munţii Mehedinţi, îşi înscrie numele pe harta turistică a României prin tainiţele pe care le-a săpat sub pămînt, creînd una din cele mai frumos împodobite peşteri din ţară. Mergînd în continuare spre Baia de Aramă, turistul trece peste podul natural de la Ponoare, curiozitate provenită din surparea unei peşteri, se abate apoi la cele două lacuri temporare Zătonul Mare şi Zătonul Mic şi spre pădurile de liliac care atrag în fiecare an, în luna mai, mii de oameni din toată ţara, la tradiţionala sărbătoare a liliacului.

Vechea biserică de la Brebina, mănăstirea Tismana, peştera de la Cloşani, şi alte obiective pitoreşti încheie lista principalelor atracţii, grupate în mod natural într-o unitate de exploatare turistică formînd zona turistică „Porţile de Fier"

CE PREVAD STUDIILE SPECIALIŞTILOR

Această zonă turistică poate fi asemuită unui diamant brut, lipsit de strălucire, dar căruia arta şlefuitorului îi poate crea nenumărate faţete sclipitoare. Studiile elaborate prefigurează viitoarea strălucire a acestui colţ de ţară. Ele arată că trebuie început cu drumurile şi, în primul rînd, cu circuitul Turnu-Severin — Marga — Baia de Aramă — Godeanu — Valea Cernei — Băile Herculane — Orşova — Turnu-Severin, căci amplasarea naturală a punctelor de interes turistic în teritoriu impune ideea circulaţiei pe un traseu inelar, din care se desprind derivaţii dus-întors la Cazanele Dunării, insula Simian, peştera Topolniţa, cheile Corcoaia, barajul de la Valea lui Ivan ş.a.

Parcurgerea traseului de vizitare a zonei va necesita, după modernizarea inelului principal de circulaţie şi a derivaţiilor, cel puţin două zile, timp în care se cuprinde circulaţia propriu-zisă, vizitarea punctelor de interes turistic şi, firesc, popasurile pentru masă şi odihnă. Accesul la punctele de interes turistic este condiţionat de realizarea unor investiţii cu caracter specific printre care, pe primul plan, se situează lucrările pentru calea de acces şi pentru electrificarea peşterii Topolniţa, care se preconizează a fi realizată pe baza concepţiei moderne de amenajare a unei peşteri, aplicată pentru prima dată la noi în ţară.

CÎND VOM PRIVI DUNĂREA DIN TELESCAUN

La Dubova, în golful ce se va forma între Cazanele Mari şi Cazanele Mici, după terminarea barajului de la Gura Văii, urmează a fi creat un debarcader pentru vasele ce vor plimba pe turişti prin Cazane (unde vor putea vedea şi „Tabula Traiana", mutată cu 25 m mai sus), cît şi un telescaun pe Ciucarul Mare, de unde despicătura Cazanelor Mici prezintă o imagine de neuitat. De asemenea, realizarea unui teleferic pe m. Domogled, care domină cu 1 000 m staţiunea Băile Herculane, va constitui atit pentru cei ce fac tratament în staţiune cît şi pentru turiştii în trecere un plăcut mijloc de acces. Un telescaun pe înălţimile de lîngă Gura Văii va prezenta panorama grandioasei hidrocentrale şi a oglindei de apă ce se va întinde departe în amonte. Dotări pentru sport şi distracţii, unităţi de alimentaţie publică cu specific, cofetării, unităţi pentru comerţul caracteristic turismului etc., precum şi o serie de baze de cazare la Turnu Severin, Orşova, valea Jidoştiţei, Baia de Aramă, Cerna Sat şi altele vor completa seria investiţiilor necesare pentru o modernă dotare turistică.

Căile de acces sînt numeroase şi lesnicioase, astfel că vor putea asigura un flux turistic important. Cei ce călătoresc cu vasele în lungul Dunării vor putea intra în această zonă prin Turnu Severin sau Orşova. Turiştii automobilişti venind dinspre Bucureşti vor intra prin Turnu Severin, cei dinspre Tg. Jiu prin Baia de Aramă, dinspre Timişoara prin Băile Herculane şi, într-un viitor mai îndepărtat, chiar şi dinspre Petroşani.

UN DEZIDERAT : CREAREA UNUI VAST PARC NATURAL

Din străinătate, accesul rutier cel mai uşor va fi cel efectuat direct peste barajul de la Gura Văii, dar cel mai spectaculos va fi în lungul Dunării, cînd se va reconstrui drumul actual la o cotă superioară nivelului lacului de acumulare.

Pentru ca turiştii să se poată bucura din plin de frumuseţile peisajului va fi necesar ca şantierele pentru construirea hidrocentralei, a căilor ferate şi a drumului să-şi îndeplinească cu scrupulozitate obligaţia ce le revine de a readuce teritoriul, după terminarea lucrărilor respective, în starea existentă înainte de deschiderea şantierelor. De asemenea, pentru a se putea asigura acţiunii de protejare a cadrului natural existent un instrument eficace prin care să se exercite un control riguros al exploatărilor forestiere şi al construcţiilor, se impune organizarea unui vast parc natural, incluzînd în el întreg teritoriul zonei turistice.

★

Privesc fotografiile întinse pe masă. Închid ochii şi revăd, unul cîte unul, toate locurile minunate din lungul văii Cernei, din strîmtorile de piatră ale Dunării, din misterioasele hăuri stăpînite de prefacerile calcarului. Recitesc cele scrise şi îmi dau seama cît de puţin am reuşit să spun despre cele ce se află, astăzi, ascunse sub un înveliş zgrunţuros, dar care, cînd diamantul va fi şlefuit, vor situa „Porţile de Fier" printre cele mai căutate zone turistice din ţara noastră şi chiar din Europa.

ing. Alexandru BORZA
dir. adj. al Direcţiei de studii şi conjunctură al O.N.T., membru în biroul F.R.T.A.

ECHITAŢIE

Din solemnul ieftin şi parada zgomotoasă, pe care vienezii le-au îndrăgit mai mult de două secole, n-au rămas prea multe amintiri pe bulevardul circular, ce-şi spune Ring, adică inel, al oraşului lui Strauss. În tinereţe am mai văzut acolo alaiuri vesele, cu fanfară asurzitoare în frunte, cu cete de oameni purtînd steaguri, pelerine şi diverse insigne în panglica pălăriilor cu stufoase pămătufuri de bursuc. În acest decembrie, cu zăpada scînteind deopotrivă pe străzi şi acoperişuri, nimic nu se mai vede din toate acestea. Frig, soare veşted, aburi violeţi ridicaţi din undele Dunării şi un oraş calm, grav, muncitor, ale cărui culori de odinioară s-au refugiat în vitrinele de pe Kärtnerstrasse, Graben, Maria-Hilfer. Stăruie peste tot melancolia aceea schubertiană, care răzbate cu deosebită pregnanţă în „Călătoria de iarnă", unul din cele mai frumoase cicluri ale liedurilor lui Franzl, cum l-au răsfăţat şi îl mai răsfaţă iubitorii de muzică ai acestui oraş al muzicii.

Dar nu despre muzica pe care am ascultat-o, în acest început de iarnă zgribulită şi generoasă în ninsori, vreau să scriu în duminica mea nesportivă, ci despre una dintre cele mai spectaculoase pasiuni sportive ale vienezilor, şi anume echitaţia. Este în Hofburg — fostul palat de iarnă al împăraţilor habsburgi, azi reşedinţa cancelariatului Austriei şi a cîtorva ministere — o celebră şcoală de călărie spaniolă, ale cărei antrenamente şi evoluţii ecvestre echivalează cu cel mai splendid spectacol de artă. Întîi, fiindcă manejul însuşi este un minunat salon baroc, în care rococoul specific locului a intervenit treptat cu stucaturile-i graţioase, cu simpatia lui pentru spumă, dantelă, culoare. Apoi,

DUMINICILE UNUI NESPORTIV

fiindcă gentilomii care călăresc roibii şi murgii poartă fracurile roşii, pantalonii albi, cizmele negre şi caschetele de catifea ale călăreţilor din scenele de vînătoare ale pictorilor secolului al XVIII-lea. Drepţi, ca nişte paltini şi tot atît de mlădioşi, ei intră în manej cîte doi, înclinîndu-şi caii pentru salut.

Aţi văzut vreodată patru, şase sau mai multe perechi de cai plecînd deodată grumajii zvelţi, pînă cînd botul lor atinge fremătînd nisipul de pe jos, într-o sincronizare milimetrică, aşa cum numai balerinii cu tradiţie şi îndelungată muncă izbutesc ? Este în această înclinare a roibilor puternici ceva mîndru şi demn, în acelaşi timp o eleganţă atît de gingaşă, încît aştepţi ca, înălţîndu-şi capetele cu coama fluturîndă, caii să-ţi dea bună ziua în glumeţul dialect vienez : Gun'Tog ! Urmează însă antrenamentul, fiindcă, în locul basmelor neverosimile, die Spanische Reitschule, aşadar Şcoala de echitaţie spaniolă, preferă basmele ceva mai verosimile ale dresajului. Un dresaj conceput nu pentru arena circului, ci pentru nevoile mai adînci ale armoniei perfecte dintre om şi vietatea pe al cărei trup se mulează, o struneşte şi obţine cu ea performanţe de viteză, curaj, inteligenţă, răbdare. Omul merge într-un singur fel, fiindcă mersul a devenit la el un automatism ; calul însă merge în zeci de feluri, unul mai frumos decît altul : cu genunchiul ridicat şi grumazul cambrat, cu copita îndoită înăuntru şi botul în vînt, cu piciorul uşor ca o tulpină de salcă tînără, domol, în trap, în galop, cu crupa în diagonală axei corpului, cu capul în piept sau cu nările înălţate, calm sau nervos, jucăuş sau solemn, încît înţelegi dintr-odată patima omenească pentru cal, legendele care au zămislit centaurii, plimbările line, în şa, pe sub umbrarele de frunziş verde sau goana clocotitoare peste tăpşanele întomnate.

Un singur regret am avut : acela că, în locul tobelor, piculinelor, flautelor, oboaielor şi trompetelor, acompaniamentul muzical al cîtorva numere de dresaj a fost slujit de difuzoarele electrice. Dacă erau vii, amoraţii manejului ar fi plîns, cred, cu lacrimi amare după sunetele clare şi adevărate ale instrumentelor înlocuite prin banda magnetică.

George SBÂRCEA

Viena, decembrie 1969

LOTO — PRONOSPORT

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 26 DECEMBRIE 1969 :

EXTRAGEREA I : Categoria I : 2,50 variante a 18.747 lei ; a II-a : 3,50 a 18.747 lei ; a III-a : 60,90 a 1.478 lei ; a IV-a : 243,90 a 461 lei ; a V-a : 629,25 a 214 lei.

EXTRAGEREA a II-a : Categoria A : 0,20 variante a 30.967 lei ; Categ. C : 5,55 a 22.318 lei ; Categ. D : 540,40 a 100 lei.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 52 DIN 28 DECEMBRIE 1969

CATEGORIA I : (12 rezultate) 1,50 variante a 43.957 lei.

CATEGORIA a II-a : (11 rezultate) 26,80 variante a 2.952 lei.

CATEGORIA a III-a : (10 rezultate) 261,70 variante a 454 lei.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI DIN 1 IANUARIE 1970

EXTRAGEREA I : 18 24 34 42 37 5

EXTRAGEREA a II-a : 15 26 11 42 34 20 17

EXTRAGEREA a III-a : 16 5 14 7 33 8

EXTRAGEREA a IV-a : 6 1 22 30 23 29

EXTRAGEREA a V-a : 10 5 43 41 36 44 11 37

FOND DE PREMII : 3.533.714 lei.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA REVELIONULUI LOTO DIN 2 IANUARIE 1970 :

EXTRAGEREA I : 47 83 11 3 5 77 30 58 80 12 41 25

EXTRAGEREA a II-a : 11 48 50 61.

EXTRAGEREA a III-a : 89 3 78 11 16 72

EXTRAGEREA a IV-a : 60 43 67 34 58 3

EXTRAGEREA a V-a : 63 72 87 83 89 1 74 60.

FOND DE PREMII : 3.950.374 lei.

TUDOR GEORGE

CASTANII DE LA STADION

Sub arcuri de triumf, pe sub arcade
De trupeşi arbori, petrecîndu-mi anii,
Mă-ntîmpinau în şarje-ncolonate,
Nimbîndu-mă cu cerul lor castanii...

Păşeam sub irizate curcubee
(Cînd vîntu-animă ramura-nsoriă...)
Spre stadion, pe vechea mea alee,
La braţ cu mingea mea, ca o iubită.

Mă străjuiau, apoi, privind de-o parte,
Castanii-mbrăţişîndu-mi stadionul :
Rugbystul trupeş a-nvăţat să poarte,
De mic copil, sub ochiul lor, balonul.

Copilăria-ntreagă mi-amintiră
Aceşti castani, ce frunzele-şi înţeasă
Şi-n adierea serii le prefiră
Ca degetele palmei dînd o pasă...

O, draga mea, să trecem împreună
Pe-aleea aceasta, iar, în toiul florii,
Sub vastele trofee ce-ncununa
Azurul cer cu torţe de victorii !...

Or, poate-n toamna fructelor stelare,
În amintirea tinereţii mele, —
Dînd cîte-un şut, din joacă, vr-unui soare —
Lent, metaforic, să călcăm prin stele...

Momentul retragerii

În prezenţa a numeroşi sportivi, antrenori şi activişti ai clubului Dinamo, a avut loc de curînd festivitatea prilejuită de retragerea din activitatea competiţională a unui număr de 25 sportivi dinamovişti. Printre aceştia se numără boxerii Vasile Mariuţan şi Mihai Dumitrescu, atleţii Valeriu Jurcă, Andrei Barabaş, Vamoş Zoltan, ciclistul Walter Ziegler, voleibalista Elisabeta Nodea, călăreţul Vasile Pinciu, rugbystul Dumitru Zlătoianu, precum şi luptătorul Cornel Turturea. Cu acest prilej, sportivilor respectivi li s-au înmînat diplome şi fanioane.

meditaţii inocente

Cu toate precauţiile luate, cu toată ştiinţa lui (am omis pîn-acum să spun că în armată am fost un brav sergent-infirmier), nea Teniţă s-a îmbolnăvit de gripă. L-am găsit infofolit în plapumă, cu o compresă de spirt cald pusă pe creştetul capului, cu limba de-o frumoasă culoare indigo din pricina albastrului de metilen, îmbufnat şi teribil de agitat.

— Mare belea, şi încă de sărbători. Nici gustul tobei şi-al sarmalelor nu l-am simţit. Nu-i vorbă că nici n-am putut mînca mai nimic... da' tocmai pe mine să mă picnească scîrba asta, domnule ?

— Eh, gripa n-alege.

— Putea s-aleagă, m-a mustrat din priviri. Puteau şi microbii să se orienteze, că aveau spaţiu, slavă-domnului. Nu c-aş dori şi altora ce am eu, dar dacă tot e sezonul bolilor, baremi subsemnatul putea fi ocolit.

A-nghiţit un bulin alb, a mai luat alte două verzi mai mici, a ras o gură dintr-o sticlă de ceai de tei, şi a oftat adînc.

— Puteam fi ocolit, fiindcă abia terminasem şcenariul.

— Ce scenariu ?

— Scenariul cu sport, de care ţi-am vorbit. M-am gîndit că totuşi e mai bine să-l fac cu fotbal. E pe-nţelesul tuturor, vine şi campionatul mondial, pregătesc cum s-ar spune terenul. Te-nhami sau nu te-nhami la treabă ?

Mă aflam într-o situaţie cam delicată. Se pare că mi-a ghicit stînjeneala.

— Aha, s-a ridicat dintre perine şi şi-a potrivit mai bine compresa pe vîrful capului. Aha ! Probabil că-ţi spui că sînt un ageamiu şi-un prost, incapabil să duc firul unei acţiuni, s-o dramatizez şi s-o-nchei printr-un happy-end muzical de final şi circumstanţă.

— Vai, nea Teniţă...

— Află maestre (aici a tuşit semnificativ), află că scenariul l-am scris, l-am iscălit, şi aştept să te oferi să-l citeşti şi să-l corectezi. Nu la ortografie, că la atita lucru mă pricep şi eu ; să-l corectezi la stil. Stilul meu e un pic domol, bătrînesc, trebuie înviorat, adus la zi. Înţelegi ?

— Nu prea, ca să fiu sincer.

— Scenariul meu e povestea de dragoste dintre doi tineri.

— Pîn-aici totu-i perfect, cum a spus-o şi...

— Nu umbla cu citate străine cum ai obiceiul, m-a-ntrerupt. Da, e vorba despre o poveste de dragoste... dar ce fel de poveste de dragoste ? El e extremă, ea aruncătoare de suliţă. Serile, se plimbă la lacuri, se uită la lună, la sălciile ce tremură în unda apei ; ascultă greierii şi foşnetul ierbii, mînă-n mînă, fericiţi că sînt singuri şi se iubesc. Nu locuiesc în blocuri noi albastre, ci într-un cartier ca al meu, într-un city retras, liniştit şi plin de verdeaţă. Nu urmăresc „Reflectorul" şi nici „Războinicii" : n-au televizor. Numai el are un mic frigider. Care de fapt e şi stricat, ai să vezi din scenariu cum n-a putut s-o servească pe fată cu Pepsi de la gheaţă, tocmai fiindcă frigiderul era stricat şi nu ştia nimeni să i-l repare. Pe stadionul unde evoluează subiectul scenariului meu, nu se mănîncă seminţe de dovleac, nu se încurajează echipele cu talăngi şi hîrîitori, la executarea unui 11 metri nu se ciripeşte. În ceea ce-i priveşte pe eroi, ei nu e înginer şi ea nu e...

— Stop. Eşti pornit cu stîngul. N-ai şanse. Nici măcar zero virgulă zero unu la sută şanse.

— De ce ?

— Fiindcă tot eşafodajul dumitale e fals. Un film sportiv fără performeri ? Un film sportiv în care eroii se uită la stele, la apă şi iarbă ? Nu beau în localuri şi n-au admiratori ? Un film sportiv cu un stadion care nu vuieşte de vacarm şi tumult ? În care nu se mănîncă bomboane agricole ? Nu se aude trompeta lui Tudorică ? Aşa ceva nu se poate, nea Teniţă. Dac-ai fi rămas la ce mi-ai spus : hochei, balet pe zăpadă, Poiana-Braşov, popice, bowling, mare etc., orice regizor îţi făcea filmul cu ochiînchişi. Ca profesionist, te povăţuiesc să revii la primul subiect cu hochei sau popice. La subiectul ăla cu zăpadă de naftalină şi popice electrice, cu fete frumoase, cu Aurelian Andreescu sau Dan Spătaru, în pulovere norvegiene şi bocanci albi, cîntînd cu zîmbetul pe buze la cota 1 400, sau cu torsurile bronzate pe plaja de la Tataia, în timp ce autocarele O.N.T. roiesc ca furnicile, iar turiştii străini dansează samba pe terasele hotelurilor... pentru prietenia noastră te rog să revii la primul subiect cu hochei şi popice !

A rămas inflexibil. Ce-o să spună însă Studioul, asta-i întrebarea : ce-o să spună ? Mai ales că se ştie că nea Teniţă mi-e prieten, şi toţi or să creadă că l-am învăţat eu să-şi scrie subiectul ăsta total rupt de viaţă. În mare încurcătură o să fiu virit, vă rog să mă credeţi. Ţîţ, ţîţ, ţîţ.

AL. STRUŢEANU

ROMÂNUL E NĂSCUT POET!

Poşta ne-a adus în ultimul timp — cu deosebire înaintea Anului Nou — un stoc masiv de poezii şi de epigrame. Cititori de diferite vîrste şi profesiuni au căzut în... ispită, aşternînd pe hîrtie obişnuitele versuri cu care am... păcătuit fiecare dintre noi. Măcar o dată !

Un proverb spune însă că „încercarea moarte n-are !" Unii cititori au reuşit, de altfel, să cîştige dificila bătălie cu tiparul. Exemple ?

MIHAI COMANICI, INGINER, ARAD. Poezia dv. „Ţăria ultimului alergător" are unele imagini frumoase :

Un-doi, un-doi,
Paşi mici, paşi goi,
Un-doi, un-doi,
Paşi grei, paşi moi.

Paşii lor sînt depărtaţi,
Paşii mei, unde umblaţi ?
Cum de-am luat
Lanţul ce stringe,
Lanţul ce frînge
Ca niciodat ?

ŞTEFAN VIDA, SATU MARE. Am reţinut epigrama adresată unui fotbalist-gestionar :

Cică are un control
La balon, o grozăvie.
Eu am auzit (parol !)
Că-l are... la magazie !

PAMIR, BUCUREŞTI. Şi dv. sînteţi, probabil, un suporter al Stelei, care faceţi haz de necaz. Aveţi cuvîntul :

Cînd apune ?
Cînd răsare ?
Nu poţi spune.
Taină mare !

CRUTESTU GEORGE-EMIL, BUCUREŞTI. Un mesaj în versuri pentru echipa dv. favorită, Steaua :

Tu nu eşti stea adevărată,
Să străluceşti pe firmament.
Dar nu te crede obligată
Să n-o faci nici în clasament!

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Altădată, selecţionarea o făceaţi chiar dv. ! Şi era mai bine. Noi am reţinut, totuşi o epigramă :

Adresa echipei de fotbal U.T.A. este strada Poetului nr. 1.

Mă gîndesc la ce era
Şi aştept (speranţă mută)
Măcar strada să-i mai dea
Inspiraţia... pierdută !

...Dar, cum spuneam, alţii păcătuiesc grav. Faţă de poezie ! De pildă :

OCTAVIAN B. NEAGOE, BLAJ. Reproducem prima strofă din „Rondelul fotbaliştilor" : „În inimi numai bucurii. / În voi ne-am pus toată speranţa / Şi dacă Grecia — a fost balanţa / Mexicu-nseamnă şi mai şi " !

Îmi permit să vă dau un sfat : lăsaţi pe alţii să facă versuri şi dv. rezervaţi-vă dreptul de a le aprecia. E mai simplu. Şi mai prudent !

AUREL STATE, PLOIEŞTI. „Nu-mi dau seama dacă epigramele pe care vi le trimit sînt bune sau nu". Nu vă faceţi griji. Ne-am dat noi seama !

Ion POŞTAŞU
Ilustraţii : N. CLĂUDIU